

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 297/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKTOVANÉ], [REDAKTOVANÉ], [REDAKTOVANÉ], zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA HUBOCKÁ & PARTNERS s. r. o., Panenská 7, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-63D/148/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a uložil mu najmä povinnosť zabezpečiť zistenie všeobecnej hodnoty dedičstva ku dňu úmrtia poručiteľa, zabezpečiť ochranu hodnôt dedičstva počas konania, prijať opatrenia na zabezpečenie rovnosti účastníkov konania a zabezpečiť rovnaký prístup všetkých dedičov ku správe, informáciám a kontrole dedičstva. Zároveň žiada o priznanie finančného zadostučinenia 5 000 eur a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľka je v procesnom postavení účastníka konania (zákonného dediča, pozn.) v dedičskom konaní po poručiteli [REDAKTOVANÉ], ktorý zomrel [REDAKTOVANÉ] (ďalej len „poručiteľ“). Dedičské konanie trvá už takmer 5 rokov a do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne skončené.

3. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom dedičskom konaní. O porušení práv sťažovateľky

už ústavný súd rozhodol nálezom sp. zn. IV. ÚS 149/2025 z 8. apríla 2025. Sťažovateľka tvrdí, že napriek tomuto nálezu prierahy aj naďalej pokračujú, keď nedošlo k odstráneniu nerovnosti medzi dedičmi, nebola zistená všeobecná hodnota dedičstva ani neboli prijaté žiadne opatrenia na zabezpečenie ohrozeného dedičstva ani ustanovený správca. Sťažovateľka zdôrazňuje, že po smrti poručiteľa jedna z dedičiek prevzala výlučnú správu a kontrolu nad dedičstvom (2 spoločnosti a 4 nehnuteľnosti) a vylúčila ostatné dedičky z prístupov, informácií a kontroly správy dedičstva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prierahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

5. Vo veci sťažovateľky ide o dedičské konanie po zosnulom poručiteľovi, ktoré prebieha od júla 2021 a do dnešného dňa nebolo právoplatne skončené. Úkony notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve sú úkonmi súdu, a preto aj nimi možno spôsobiť zbytočné prierahy, za ktoré nesie zodpovednosť všeobecný súd (m. m. II. ÚS 223/08, II. ÚS 727/2014).

6. Nálezom sp. zn. IV. ÚS 149/2025 z 8. apríla 2025 vyslovil ústavný súd porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, uložil mestskému súdu konať vo veci bez zbytočných prierahov a priznal jej finančné zadosťučinenie 500 eur. Ústavný súd tak preto v tomto konaní skúmal postup mestského súdu po tomto náleze.

7. V súvisiacom náleze už ústavný súd konštatoval, že konanie sa vyznačuje určitou faktickou zložitosťou, a to s prihliadnutím na existenciu medzinárodného prvku zaznamenaného pri zisťovaní hodnoty predmetu dedičstva a súvisiacu potrebu dožiadania príslušných orgánov v Chorvátsku a Belgicku vo veci určenia všeobecnej hodnoty aktív patriacich do dedičstva po poručiteľovi. Osobitná skutková zložitosť je taktiež indikovaná potrebou znaleckého dokazovania. Tieto faktory ovplyvnili aj ďalší postup súdu a súdnej komisárky v posudzovanej veci.

8. Ústavný súd uvádza, že pre účely objektívneho posúdenia ústavnej sťažnosti požiadal o vyjadrenie mestský súd, avšak nepovažoval za nevyhnutné toto vyjadrenie zaslať sťažovateľke na repliku, keďže z neho vyplývala len chronológia vykonaných právnych úkonov súdnou komisárkou (ktorá je sťažovateľke známa).

9. Z tejto chronológie vyplýva, že spis bol vrátený súdnej komisárke na pokračovanie v konaní 26. mája 2025. Dňa 14. októbra 2025 bola do spisu doručená v listinnej podobe odpoveď na medzinárodné dožiadanie z Belgicka, v rámci ktorej bolo oznámené, že poručiteľ ani jeho manželka ku dňu smrti poručiteľa nemali v Belgicku vedené žiadne účty ani iné bankové produkty.

10. Znalecký posudok vypracovaný pre účely stanovenia všeobecnej hodnoty domu v katastrálnom území Vinohardy bol doručený právnym zástupcom pozostalej manželky poručiteľa 10. apríla 2026. Dňa 13. apríla 2026 tento právny zástupca zaslal súdu návrh dedičskej dohody zároveň

s informáciou o tom, že tento návrh bol poslaný ostatným dedičom na vyjadrenie mailom ešte v lete 2025, avšak do dnešného dňa sa k nemu nevyjadřili.

11. Následne bol 17. apríla 2026 zostavený súdnou komisárkou súpis majetku a dlhov poručiťa v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a vo výlučnom vlastníctve poručiťa, vymedzenie sporného majetku. Toho istého dňa bola dedičom odoslaná výzva na vyjadrenie a predloženie návrhu dedičskej dohody. Túto výzvu prevzal právny zástupca sťažovateľky 21. apríla 2026.

12. Postup okresného súdu po náleze ústavného súdu nesignalizuje prierahy, práve naopak. Sťažovateľka si je plne vedomá skutočnosti, že bolo potrebné počkať na závery znalca, ako aj medzinárodného dožiadania (z Belgicka). Po doručení potrebných podkladov súdna komisárka bez zbytočného odkladu vyhotovila súpis majetku, ktorý bol aj s návrhom dedičskej dohody zaslaný na vyjadrenie okrem iného aj sťažovateľke. Tá podala ústavnú sťažnosť tri dni po tom, ako jej boli podklady doručené (zo spisu nevyplýva, že by sa k podkladom dosiaľ vyjadřila).

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd po náleze sp. zn. IV. ÚS 149/2025 porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (tým menej práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy) ani porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nevzhliadol, a preto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa čl. 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu